

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīvas 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū ("Direktīva par elektronisko tirdzniecību") 5. panta 1. punkta c) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka pakalpojumu sniedzējam pirms līguma noslēgšanas ar pakalpojumu saņēmējiem papildus savai elektroniskā pasta adresei ir jāsniedz cita informācija, kas nodrošina ātru sazināšanos tiešā un efektīvā veidā. Šai informācijai obligāti nevajag būt tālruņa numuram. Tā var būt elektroniskā pieprasījuma veidne, kuru izmantojot pakalpojuma saņēmēji internetā var vērsties pie pakalpojumu sniedzēja un uz kuru pakalpojumu sniedzējs atbild, izmantojot elektronisko pastu, izņemot gadījumus, kad pakalpojuma saņēmējs, kuram pēc sazināšanās elektroniskā veidā ar pakalpojumu sniedzēju nav pieejas elektroniskajam tīklam, lūdz pakalpojumu sniedzējam izmantot citu sazināšanās veidu, kas nenotiek elektroniskā veidā.

(¹) OV C 223, 22.9.2007.

Tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 16. oktobra spriedums (Lunds tingsrätt (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurser/Anders Holmqvist

(Lieta C-310/07) (¹)

(Tiesību aktu tuvināšana — Darbinieku aizsardzība darba devēja maksātnespējas gadījumā — Direktīva 80/987/EK — 8.a pants — Darbība vairākās dalībvalstīs)

(2008/C 313/12)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Lunds tingsrätt

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Svenska staten genom Tillsynsmyndigheten i Konkurser

Atbildētājs: Anders Holmqvist

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Lunds Tingsrätt* — Padomes 1980. gada 20. oktobra Direktīvas 80/987/EEK par dalībvalstu normatīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku

aizsardzību to darba devēja maksātnespējas gadījumā (OV L 283, 23. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīvu 2002/74/EK (OV L 270, 10. lpp.), 8.a panta interpretācija — Algas garantija darbiniekam, kas strādā autopārvadājumu uzņēmumā, kura reģistrācijas vieta un vienīgā atrašanās vieta ir dalībvalstī un kurš veic preču piegādes no izcelsmes dalībvalsts uz citām dalībvalstīm un no citām dalībvalstīm uz izcelsmes dalībvalsti

Rezolutīvā daļa:

1980. gada 20. oktobra Padomes Direktīvas 80/987/EEK par dalībvalstu normatīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz darbinieku aizsardzību to darba devēja maksātnespējas gadījumā, ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 23. septembra Direktīva 2002/74/EK, 8. a pants ir interpretējams tādējādi, ka, lai vienā dalībvalstī reģistrētu uzņēmumu uzskatītu par tādu, kurš darbojas citas dalībvalsts teritorijā, nav nepieciešams, lai šim uzņēmumam šajā citā valstī būtu filiāle vai stabils uzņēmums. Tomēr šim uzņēmumam stabili no ekonomiskā viedokļa ir jābūt klātesošam šajā pēdējā minētā valstī, ko raksturo cilvēkresursu esamība, kas tam ļauj tur darboties. Gadījumā, kad transporta uzņēmums ir reģistrēts vienā dalībvalstī, vienkāršs apstāklis, ka darbinieks, ko minētais uzņēmums šajā valstī nodarbina, starp šo pēdējo minēto valsti un citu dalībvalsti veic preču pārvadājumus, neļauj secināt, ka minētais uzņēmums citā dalībvalstī ir stabili klātesošs no ekonomiskā viedokļa.

(¹) OV C 211, 8.9.2007.

Tiesas (ceturtā palāta) 2008. gada 16. oktobra spriedums (Juzgado de lo Mercantil (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Kirtruna SL, Elisa Vigano/Red Elite de Electrodomésticos SA, Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Electro Calbet SA

(Lieta C-313/07) (¹)

(Sociālā politika — Direktīva 2001/23/EK — Uzņēmuma īpašumtiesību pāreja — Darbinieku tiesību aizsardzība — Maksātnespējas process — Ar nomas līgumu saistīto tiesību un pienākumu pāreja)

(2008/C 313/13)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Mercantil